

2. Η πέτρα του Γίλγαμες

Μητέρα, είδα ένα όνειρο αποψέ:

Παρουσιάστηκαν τ' αστρα στα ουρανια.

Σάν την ουσία του Άνου αυτό κατέβηκε πάνω μου.

Προσπαθήσα να το σηκώσω, ήτανε πολύ σκληρό.

Προσπαθήσα να το τραβήξω, μα να το κουνήσω δε μπορούσα.

Ο τοπος της Ουρουκ στεκοταν γυρο (του),

(Ο τοπος ήτανε συγκεντρωμένος γυρο του),

το πλήθος στριμωχόν(οταν προς το μέρος του),

(οι ευγγενείς) μαζευονταν γυρο του.

(...) οι συντροφοί μου φιλάγαν τα πόδια του.

(Εγώ) τραβιόμουν προς το μέρος του, όπως στη γυναίκα.

Και το βάλα στα πόδια (σου),

γιατί εσύ το κάνεις να με παλείψει.

Το έπος του Γίλγαμες 5,27-38

μετάφραση απ' τ' αγγλικά: Σωκρ. Α. Σκαρτσής.

3. Ο ήλιος της Αλικής

Ξαφνικά έβλεπα τη γη να περιστρέφεται. Εμοιάζε με μια τεραστιά κρυσταλλινή μπαλά που μέσα της τριγυρνούσαν οι άνθρωποι. Σε χρόνο μηδέν αρχισαν να φωνάζουν όλοι και να τρέχουν να κρυφτούν, γιατί ακουστήκε ότι θα ρθει το τέλος του κόσμου, επειδή ο ήλιος ελειωνε. Πραγματι έλεγαν αλήθεια, γιατί ημουνά εκεί και τον έβλεπα. — Ήταν τρομερό πράγμα, αλλά πολύ όμορφο να βλέπει κανείς τον ήλιο να πλησιάζει τη γη, και να την ζεσταίνει όλο και πιο πολύ.

Αρχισα να ιδρώνω από τη ζεστή μπαλά που συνέχεια μας πλησίαζε, νιώθοντας πολύ φόβο, δεν ήξερα τι να κάνω. Όσο και να ήθελα να το αποφυγω, δε μπορούσα, γιατί η γη είναι στρογγυλή και από όπου και να εφευγα, πάλι στο ίδιο σημείο θα ερχόμουνά — Όσπου αρχισαν να πεφτούν λειωμένα κομμάτια ηλίου πάνω στη γη, και στη συνέχεια η γη κουνιότανε όπως γίνεται στους σεισμούς.

Τη στιγμή που επεφτε ένα άλλο κομμάτι του ηλίου, το κοιτάγα που επεφτε κατά επάνω μου. Όσο με πλησίαζε, τόσο φόβο και ζεστή ενιόθα, μέχρι που ήταν έτοιμο να με αγγίξει. Η όμορφια που έβλεπα μέχρι τη στιγμή εκείνη αρχισε να σβήνει. Κρύος ιδρώτας περναγε από μέσα μου, όπως σκεφτόμουνά το σκοταδι που θα αντιμετώπιζα σε λίγα δευτερόλεπτα. Νιώθοντας όμως το φόβο μήπως καώ, πεταχτήκα στον ύπνο μου να το αποφυγω